Extremities, de *William Mastrosimone*

SCENA 1

Prin fereastră, o lumină ușoară a soarelui. ***Intră*** *MARJORIE într-un capot de baie. Observă farfuriile rămase pe masă de la micul dejun. Soarbe dintr-o cană cu ceai. E rece. Pune un ceainic mare la fiert. Dă un telefon. Nu-i răspunde nimeni. Închide telefonul. Acțiunea nu trebuie grăbită. E o zi leneșă. Nu există priorități presante. Se ridică observând o plantă veștejită. O atinge cu afecțiune, o stropește cu apă, o rearanjează printre plantele sănătoase. Nu e mulțumită, așa că o scoate afară pe ușa din față și o așază pe pervazul de afară. E atacată de o viespe. Încearcă să o lovească. Planta cade. Auzim cum se crapă ghiveciul. MARJORIE e înțepată de viespe.*

MARJORIE: A!… Du-te dracului!

MARJORIE ***intră*** *în casă și trântește ușa. Își inspectează partea interioară a coapsei, chiar deasupra genunchiului. Observă două blânde roșii. Cotrobăie într-o cutie de scule de lângă plante. Găsește un flacon cu insecticid. Agită flaconul. Deschide ușa. O viespe pe care n-o vedem, care plutește deasupra pragului, o face să țipe scurt și să trântească ușa. Agită flaconul. Deschide repede ușa, pulverizează spre viespe, agită flaconul, deschide ușa, nu mai vede viespea, deschide ușa mai larg, nu vede nicio viespe, deschide de tot ușa, se uită în jos, vede viespea moartă. Îngenunchează lângă ea. Pauză. Pulverizează din nou. Prea mult. Scoate o lopățică din cutia de unelte, ridică viespea cu lopățica, închide ușa și aruncă viespea în scrumiera de pe măsuța de cafea. Așază flaconul și lopățica pe măsuță, se așază, își aprinde o țigară, trage un fum contemplând viespea. Își privește blândele, apoi fără vreo ezitare stinge țigara pe viespe.* ***Intră*** *RĂUL.*

RĂUL: Joe?! Hei, Joe? Eu sunt. O! Bună! Joe e aici?

MARJORIE *(se ridică repede, se încheie la capot)* Nu-i niciun Joe aici.

RĂUL: Mi-a zis că stă aici.

MARJORIE: Nu locuiește niciun Joe aici.

RĂUL: A…

MARJORIE: Intri mereu așa în casele oamenilor?

RĂUL: Îmi cer scuze. Iertaţi-mă.
MARJORIE: Nicio problemă.
RĂUL: O zi bună!
MARJORIE: Şi ţie la fel.
RĂUL: Mulţumesc frumos.
MARJORIE: Cu plăcere.
RĂUL: Tu locuieşti aici?
MARJORIE: Ai ghicit!
RĂUL: Cum, Joe s-a mutat?
MARJORIE: Joe şi mai cum?
RĂUL: Joe – am uitat.
MARJORIE: Aici n-a stat niciodată vreun Joe.
RĂUL: E o singură casă sau sunt mai multe apartamente?
MARJORIE: O singură casă.
RĂUL: Mi-a spus că are o cameră aici.
MARJORIE: Se pare că a minţit.
RĂUL: Da, el sau altcineva.
MARJORIE: Îmi pare rău, dar trebuie să pleci.
RĂUL: Pot să dau un telefon?
MARJORIE: Nu.
RĂUL: E un telefon local.
MARJORIE: Nu, te rog să pleci.
RĂUL *(strângând uşor şaua bicicletei)* Circuli cu bicicleta?
MARJORIE: Nu, o ţin ca să se strângă praful pe ea. Uşa e acolo!
RĂUL: Ştiu unde e uşa. E o situaţie tâmpită. Tipul îmi datorează o grămadă de bani şi mi-a spus să vin aici ca să-i iau.
MARJORIE: Şi totuşi aici nu-i niciun Joe.
RĂUL: Eşti sigură?
MARJORIE: Poate ştie soţul meu. E sus.
RĂUL: Păi de ce nu-l întrebi pe el, păpuşă?
MARJORIE: Acum e ocupat.
RĂUL: Ocupat?
MARJORIE: Doarme.
RĂUL: Doarme.
MARJORIE: E poliţist.

RĂUL: Serios?

MARJORIE: Şi trebuie să-l trezesc în 5 minute ca să plece la serviciu.

RĂUL: Ssst! Să nu-l trezeşti.

MARJORIE: Ar fi mai bine să pleci.

RĂUL: Poliţist, ai? Du-te şi întreabă-l dacă nu cunoaşte un tip Joe.

MARJORIE: Ţi-am zis că doarme.

RĂUL: Săptămâna trecută l-am lăsat pe Joe la casa asta.

MARJORIE: Cred c-ai greşit casa.

RĂUL: Nu. Asta e casa. Are cam 1, 60. Barbă roşcată. Poarta cizme de cowboy. Un tip scund.

MARJORIE: Aici nu e niciun tip!

RĂUL: Cu excepţia poliţistului.

MARJORIE: Iubitule, vino jos te rog!

RĂUL: Mamă, da' ce adânc doarme poliţistu'.

MARJORIE: Iubitule!

RĂUL: Ce s-a întâmplat?

MARJORIE: Iubitule!

RĂUL: Exact ca un poliţist. Nu e niciodată pe-aproape când ai nevoie de el.

MARJORIE: Iubi!

RĂUL: Iubi! Iubitule! Ce-i cu el? Poate că nu-i aici. Poate că-mi spui minciunele, păpuşico? Poate crezi că mă sperii uşor. Hai! Ia-o spre uşă! Du-te! Să vedem care-i mai rapid. Da' celelalte două puicuţe care stau aici unde sunt?

MARJORIE: În bucătărie.

RĂUL: O casă plină de oameni, dar când urli nu vine nimeni. *(Ea ţâşneşte spre uşă. El îi taie calea)*

MARJORIE: Ieşi afară!

RĂUL: Ai nişte prieteni pe care nu te poţi baza.

MARJORIE: Ieşi afară! Acum!

RĂUL: Ia-o încet, păpuşă. Le-am văzut pe celelalte două puicuţe când au plecat azi dimineaţă. Cea cu rabla ar trebui s-ajungă aici pe la cinci-jumate, iar cea cu ochelari pe la 6.

MARJORIE: Ieşi afară! *(Pauză. RĂUL se duce la uşă, se uită la MARJORIE, râde, se duce la telefon şi-i smulge firul)*

RĂUL: E rândul tău!

MARJORIE: Aştept să vină oameni din clipă-n clipă.

RĂUL: Serios? Îmbrăcată aşa? Te superi dacă rămân şi eu? Nu vreau să pierd distracţia. E rândul tău.

MARJORIE: Nu mă atinge!

RĂUL: Nu te împotrivi. Nu vreau să-ţi fac rău. Eşti prea dulce ca să fii rănită. Hai, fii drăguţă. Mirosi frumos. E mirosul tău sau al parfumului? Hai, fii cuminte! Vrei să facem un duş împreună? Am să te săpunesc peste tot. Hai, zâmbeşte-mi puţin şi-am să te fut normal, pe la spate, lateral şi-n multe alte feluri, cum nici nu ţi-ai imaginat. *(Ea fuge. El o apucă de păr şi o trage jos, o imobilizează, îi pune cu forţa o pernă pe faţă. Îi auzim ţipetele înfundat)* o să fii cuminte?

MARJORIE *(înfundat)* Da!

RĂUL: Sigur?

MARJORIE *(înfundat)* Da!

RĂUL *(îi ia încet perna de pe faţă)* Nu strica totul. Tu m-ai obligat să-ţi fac rău. Dacă dai din picioare, ţipi şi zgârii, ce-ai vrea să fac? Zi şi tu! *(Ea încearcă din nou să scape, el o imobilizează cu perna)* Asta chiar mă enervează!

MARJORIE *(înfundat)* Te rog!

RĂUL: Vezi ce m-ai pus să fac?

MARJORIE *(înfundat)* Te rog, nu!

RĂUL: Vrei să-ţi fac felul?

MARJORIE: Nu!

RĂUL: Eşti cuminte?

MARJORIE: Da!

RĂUL: Da?

MARJORIE: Da! Da!

RĂUL: Ha?

MARJORIE *(înfundat)* Te rog să nu mă omori!

RĂUL: Nu te aud!

MARJORIE *(înfundat)* Te rog! Nu mă omorî!

RĂUL: Dacă eşti cuminte! Hai, fii cuminte! *(Ia perna)* Vrei să te

lovesc? *(Face semn din cap că nu)* Poate că-ţi place să fii lovită. *(Semn că nu. Pauză. O sufocă aproape de tot, ea rămâne neputincioasă)* Pentru numele lui Dumnezeu! Un pistrui! N-am ştiut că ai pistrui. Ador pistruii. Îmi vine să-i sărut pe toţi. Să le dau nume şi să-i sărut de noapte bună. Da! De când te-am văzut prima oară am ştiut că e frumos, dar n-am crezut că e chiar aşa… N-am crezut că ceva poate fi atât de frumos… Atât de frumos. *(O sărută blând)* Nu-ţi strânge buzele. Toate-şi strâng mereu buzele. Hai! Nu. Sărută-mă frumos. Tot strânse sunt. Da. Da. Frumos. Zâmbeşte. Zâmbeşte! mai drăguţ! Ce mai faci? Răspunde-mi!

MARJORIE: Ce?
RĂUL: Ce mai faci? Spune: Bine.
MARJORIE: Bine.
RĂUL: Bun. Invită-mă înăuntru.
MARJORIE: Unde înăuntru?
RĂUL: În casa ta.
MARJORIE: Suntem deja în casă.
RĂUL: Ce casă frumoasă. Spune: mulţumesc.
MARJORIE: Mulţumesc.
RĂUL: Sărută-mă şi spune-mi că mă iubeşti. Spune-mi!
MARJORIE: Te rog, nu!
RĂUL: Să nu strici lucrurile! Spune-mi că mă iubeşti. Spune-mi!
MARJORIE: Te iubesc.
RĂUL: Spune-o frumos!
MARJORIE: Te iubesc.
RĂUL: Mai spune o dată şi continuă să mi-o spui.
MARJORIE: Te iubesc, te iubesc, te iubesc…
RĂUL: Da…
MARJORIE: Te iubesc, te iubesc, te iubesc…
RĂUL: Mai, mai…
MARJORIE: Te iubesc…
RĂUL: Cât de mult?
MARJORIE: Ce?
RĂUL: Cât de mult!
MARJORIE: Cât de mult ce?

RĂUL: Încerci să strici totul.
MARJORIE: Nu…
RĂUL: Curve nenorocite, întotdeauna stricaţi totul.
MARJORIE: Te iubesc!
RĂUL: Cât de mult?
MARJORIE: Mult.
RĂUL: Mai mult decât ce?
MARJORIE: Nu înţeleg.
RĂUL: Mă obligi să-ţi fac rău.
MARJORIE: Mai mult decât orice pe lume! Te iubesc!
RĂUL: Îmi place cum o spui. Eşti dulce.
MARJORIE: Te iubesc!
RĂUL: Atinge-mă! Peste tot. Aşa. Frumos. Iar. Mai frumos. Atinge-mi părul, gura, gâtul. Spune-mi în continuare şi nu te opri.
MARJORIE: Te iubesc, te iubesc, te iubesc…
RĂUL: Şi continuă să mă mângâi…
MARJORIE: Te iubesc, te iubesc, te iubesc…
RĂUL: Şi atinge-mă acolo jos…
MARJORIE: Te iubesc, te iubesc…
RĂUL: Atinge-mă jos!
MARJORIE: Te iubesc, te iubesc…
RĂUL: Şi spune-mi că vrei să facem dragoste…
MARJORIE: Te iubesc, te iubesc…
RĂUL: Iar înrăutăţeşti lucrurile!
MARJORIE: Te rog să nu faci asta. Ia tot ce vrei. Am bijuterii sus.
RĂUL *(o plesnește)* Vezi! Vezi! Vezi ce mă obligi să fac? Atinge-mă jos şi spune-mi că vrei să faci dragoste!
MARJORIE: Te iubesc…
RĂUL: Şi mai ce?
MARJORIE: Te iubesc.
RĂUL: Da, şi mai ce?
MARJORIE: Şi facem dragoste.
RĂUL: Cine?
MARJORIE: Tu.
RĂUL: Şi mai cine?

MARJORIE: Şi cu mine.
RĂUL: Vrei să faci dragoste?
MARJORIE: Da.
RĂUL: Spune!
MARJORIE: Vreau să fac dragoste.
RĂUL: Mai spune o dată!
MARJORIE: Vreau să fac dragoste.
RĂUL: Când?
MARJORIE: Nu ştiu.
RĂUL: Acum?
MARJORIE: Nu ştiu.
RĂUL: E ultima ta şansă!
MARJORIE: Te iubesc şi vreau să fac dragoste.
RĂUL: Ţipă.
MARJORIE: Ce?
RĂUL *(o prinde de picior chiar deasupra genunchiului şi o strânge cu forţă)* Ţipă!... Mai tare! mai!... Vezi? Nu te aude nimeni! Spune-mi că eşti pizdica mea!
MARJORIE: Pizdica?
RĂUL: Pizdica, târfa, gaura, curva mea. Pizdica mea! Zi!
MARJORIE: Sunt pizdica ta!
RĂUL: Zâmbeşte în timp ce mi-o spui!
MARJORIE: Sunt pizdica ta.
RĂUL: Îţi place să mă tachinezi, ce, pizdico?
MARJORIE: Nu. Da, da.
RĂUL: Îţi place s-o pui cu toată lumea!
MARJORIE: Nu!
RĂUL: Ştii de ce ai tu nevoie, pizdico? Ai nevoie de câteva corecţii aici şi aici şi aici, de nişte dungi care să-ţi facă faţa zebră, care să-i îngrozească pe ăia pe care-i tachinezi, pentru că tu eşti a mea, numai a mea. Spune!
MARJORIE: A ta!
RĂUL: Desfă-mi cureaua!
MARJORIE: Te rog! Doamne!
RĂUL: Desfă-o! O să fie aşa de frumos. Hai, pizdico, şi nu te

opri…

MARJORIE: Te iubesc, te iubesc…

RĂUL: Miroşi aşa de bine…

MARJORIE: Te iubesc…

RĂUL: Te-ai parfumat pentru mine?

MARJORIE *(vede flaconul de insecticid la îndemână)* Da!

RĂUL: Numai pentru mine?

MARJORIE *(încearcă să ajungă la el dar e încă prea departe)* Da! Da! Te iubesc!

RĂUL: O spui din ce în ce mai bine!

MARJORIE *(pentru a ajunge la flacon trebuie să-l ia în braţe pe RĂUL)* Te iubesc, chiar te iubesc! Vreau să fiu pizdica ta!

RĂUL: Deja e prea frumos!

MARJORIE: Da!

RĂUL: Vezi! Nu trebuie să te porţi urât.

MARJORIE: Nu! Nu! E bine! Te iubesc!

RĂUL: Îmi place când mă ţii aşa în braţe!

MARJORIE: Te iubesc!

RĂUL: Parfumul tău mă îmbată!

MARJORIE: Te iubesc!

RĂUL: Te-ai dat cu el pentru mine?

MARJORIE: Da!

RĂUL: Numai pentru mine?

MARJORIE *(apucă flaconul)* Numai pentru tine! *(Îi dă în faţă. El ţipă şi se ţine de ochi. MARJORIE îl împinge pe RĂUL cu picioarele şi încearcă să fugă spre uşă, dar RĂUL o prinde de picior. Încercând să scape, MARJORIE observă cablul prelungitor al unei prize, îl înfăşoară în jurul gâtului lui şi trage. El ţipă)*

HEBLU. Zumzăitul unei viespi sau a viespilor acoperă întunericul.

SCENA 2

În întuneric, ţipătul lui RĂUL e mai mult animalic decât uman. Luminile cresc uşor. RĂUL e legat la ochi şi prins într-o grămadă de cabluri, cordoane, curele şi alte obiecte casnice. El dă din picioare, se agită şi muşcă din obiectele care-l reţin. MARJORIE merge clătinându-se până la chiuvetă. Dă drumul la apă, îşi dă cu puţină apă pe faţă şi pe

înțepătura de viespe. Ia ibricul de pe foc.

RĂUL: Hei, tu! Mă ard ochii! Am nevoie de un doctor! Hei! Mă doare rău! Ajută-mă! Hei! Unde eşti? *(MARJORIE formează un număr de telefon)* Suni la poliţie, păpuşă? Nu poţi dovedi nimic! *(Îşi dă seama că telefonul e mort. Îl scapă şi se uită la RĂUL cum prinde putere)* De ce dracu' nu-mi răspunzi? Târfă! Te omor! Hai, cheamă poliţia. O să-mi dea drumul! *(MARJORIE aleargă sus pe scări)* Domn judecător, plec să-mi caut o slujbă, că am fost concediat de la spălătoria auto şi văd casa asta. M-am gândit să-ntreb dacă n-au ceva de lucru, că am trei copii de hrănit, da' femeia asta nebună mi-a dat cu spray în ochi, domn judecător! *(MARJORIE coboară grăbită scările ţinând hainele sale în mână, deschide uşa, dar se opreşte când îşi aude numele)* Du-te, Marjorie, ieşi în stradă, opreşte un camionagiu şi spune-i să cheme poliţia. N-ai nicio vânătaie, niciun martor. N-ai nimic, păpuşă! *(MARJORIE lasă uşa să se trântească)* Asta-i o ţară a dracu' de civilizată! Nu te apuci aşa să legi oameni nevinovaţi, Marjorie!

MARJORIE: De unde îmi ştii numele?

RĂUL: Am şi eu drepturi! Vreau ajutor medical! Vreau să-mi sun avocatul! Palmieri! Că-i cel mai bun!

MARJORIE: De unde îmi ştii numele?

RĂUL: Şi când o să fii singură cu porcii şi ei o să te-ntrebe ce s-a întâmplat, o să zică: Eşti sigură, drăguţă? N-o să creadă o iotă, Marjorie!

MARJORIE: Nu-mi spune numele!

RĂUL: Şi micuţa Margie o să aibă un articol micuţ în ziar şi cum tăticu' are inima slabă, ar fi chiar drăguţ dacă moare dracu' bătrânu'!

MARJORIE: Tatăl meu?

RĂUL: Iar eu o să-mi sorb sucul într-un pat comod de spital şi o să mestec bomboane, dar toţi ciudaţii şi criminalii care caută prin ziare noi victime o să vină aici adulmecând după o pizdă-n călduri ca nişte câini vagabonzi şi-o să apară neanunţaţi cu sula gata sculată!... *(Ceainicul începe să fluiere)* Ce-i asta? Ai chemat poliţia? *(MARJORIE ia ceainicul de pe foc. Vedem aburul)* Cazul tău nu există! O să-mi dea drumul! *(MARJORIE e pe cale să lase ceainicul jos)* Şi-ntr-o zi am să mă-ntorc... *(Ea se opreşte)* Am să te prind într-o parcare şi-am să-ţi tai

faţa asta…

MARJORIE: Nu!

RĂUL: Cu cine crezi că te joci, nenorocito! *(MARJORIE aruncă instantaneu cu apă clocotită pe el. El ţipă. Ea ţipă)*

HEBLU

Zumzăitul viespilor acoperă întunericul.

SCENA 3

Lumina creşte încet. RĂUL e legat şi cu lanţul de la bicicletă, cu un lacăt. MARJORIE l-a blocat cu bicicleta.

RĂUL: Marjorie?

MARJORIE: De unde-mi ştii numele?

RĂUL: Ce mi-ai făcut?

MARJORIE *(îl trage de nas)* Răspunde-mi!

RĂUL: Nu pot vorbi! Marjorie!

MARJORIE: Să nu-mi mai spui niciodată pe nume! De unde mă ştii?

RĂUL: Am citit într-o scrisoare.

MARJORIE *(îl trage de nas)* Ce scrisoare?

RĂUL: Am luat din greşeală nişte scrisori din cutia ta poştală. Tipul ăla, Joe, m-a rugat să vin şi să-i ridic corespondenţa.

MARJORIE: De la cine erau scrisorile?

RĂUL: Una era de la tatăl tău, alta de la o agenţie de colectare. Câteva de la nişte tipi.

MARJORIE: De la cine?

RĂUL: De la unu Tony. Vrea să te duci să trăieşti cu el la New York. Nu vrea să-i spui lui Terry.

MARJORIE: Altcineva?

RĂUL: Fratele tău din marină. Zice că-l bat măr acolo şi că n-o mai duce mult.

MARJORIE: De ce eu? Răspunde-mi! De ce eu?

RĂUL: Nu ştiu! Nebună psihopată! Ce dracu'!

MARJORIE: De ce eu?

RĂUL: Te-am văzut pe aici.

MARJORIE: Unde?

RĂUL: Pe aici! Nu ştiu! Te rog! *(Îl loveşte cu vătraiul)*

MARJORIE: Răspunde-mi!

RĂUL: Nu ştiu ce să spun!

MARJORIE: Încearcă adevărul!

RĂUL: A, adevărul! De ce n-ai zis aşa! Bine! Uite! Tipul ăsta, Joe… *(Îl loveşte)* Ăsta-i adevărul! Jur pe mormântul mamei mele! Ce-ai, eşti nebună? Ai spus adevărul. Ţi-am zis zis adevărul şi tu mă pocneşti? *(Ea se opreşte din lovit)* Vrei să mă asculţi sau nu?

MARJORIE: Dă-i bătaie!

RĂUL: Nu mă mai loveşti?

MARJORIE: Am spus să-i dai drumul!

RĂUL: Bine. Adevărul. Tipul ăsta, Joe… *(Se fereşte, anticipând o lovitură)* E peşte. Mi-a spus că la jumătate de preţ îmi face lipeala cu o păsărică beton. Mi-a spus să intru liniştit şi să-ntreb de el, că ştii tu imediat ce să faci, dar cred că şi-a bătut joc de mine. *(Ea îl loveşte)*

RĂUL: Te rog! Opreşte-te, Marjorie!

MARJORIE: Nu-mi mai spune numele.

RĂUL: Tu eşti şefu', Jack! Cum zici tu! Bine?… Asculta, pot să te întreb ceva, Marjorie?… Mi-a scăpat! Jur pe ce vrei tu! O singură întrebare. Unde sunt?

MARJORIE: În iad.

RĂUL: Unde?

MARJORIE: În iad.

RĂUL: De ce?

MARJORIE: Ce păţesc oamenii în iad?

RĂUL: Ard în foc… Hei, nu glumi cu aşa ceva.

MARJORIE *(agitând o butelie de plastic cu amoniac)* Am şi gaz.

RĂUL: Gaz? Pentru ce? Pentru maşină?

MARJORIE: Nu. Pentru tine.

RĂUL: Eu n-am maşină.

MARJORIE *(agitând o cutie cu chibrituri)* Şi chibrituri.

RĂUL: Mamă, frate! Ascultă, m-am mai gândit şi cred că-s gata să spun adevărul. Adevărul adevărat. Sunt narcoman şi mi s-a vândut un pont că ar fi droguri în casa asta. Dă-mi drumul. Îţi arăt semnele. *(Îl stropeşte cu amoniac)* Hei, ce naiba! Am o nevastă şi trei copii!

MARJORIE *(aprinde un chibrit foarte aproape)* Poate că-n flăcări

o să spui adevărul. *(RĂUL tuşeşte incontrolabil. Se luptă pentru o gură de aer curat în atmosfera poluată. MARJORIE aprinde un chibrit şi îl ţine aproape de faţa lui)*

RĂUL: Bine! Ăsta e! Adevărul gol-goluţ! *(Pauză)* Am lucrat într-o echipă de reparat drumuri. Pentru district. Mergeam din loc în loc şi astupam gropi. Într-o zi astupam nişte gropi pe strada voastră. Era o zi… Lucram cu smoala încinsă. Transpiram. Ameţeam. Muream de sete. Şefu' de echipă ne bătea la cap. Cineva zice: Ia uite! Şi ai apărut tu, pe bicicletă, îmbrăcată în pantalonii tăi scurţi, albi, şi când pedalai se vedea care parte ţi-era bronzată şi care nu. Şi bluza ţi-era legată într-un nod şi părul îţi strălucea în soare. Minunat! Şi… asta e!

MARJORIE: Şi de ce ai venit aici?

RĂUL: Păi tocmai ţi-am spus. Erai frumoasă.

MARJORIE: Şi ce?

RĂUL: Tu ai idee ce poţi să-i faci unui bărbat? Era zăpuşeală. Aveai pe tine pantalonaşii ăia albi…

MARJORIE: O să arzi. *(Aprinde chibritul)*

RĂUL: Te rog! Avem o înţelegere! Pentru numele lui Dumnezeu! Ai trecut pe lângă mine în pantalonaşii ăia şi eu te-am întrebat ce mai faci. Tu n-ai zis nimic. Te-ai uitat la mine ca la un câine mort. Ai făcut pe mine, aşa c-am venit aici ca să ţi-o trag! *(MARJORIE încetează să mai aprindă chibrituri. RĂUL geme şi cade. MARJORIE se aşază. Pauză lungă)* Ce o să faci cu mine?

MARJORIE *(Pauză. Cu aplomb)* Nimic.

RĂUL: Nimic?

MARJORIE: Nimic?

RĂUL: Adică o să-mi dai drumul?

MARJORIE: Nu. Nimic.

RĂUL: Ce vrei să spui?

MARJORIE *(linişte)* o să te prinzi.

RĂUL: Când?

MARJORIE: O să vezi.

RĂUL: O să mă laşi să mor de foame?

MARJORIE: Bună idee!

RĂUL: Ai putea lua scaunul electric pentru asta. De ce nu chemi

pur şi simplu poliţia?

MARJORIE: De ce s-o chem?

RĂUL: Păi, ăsta-i rostul lor.

MARJORIE: Două zile. Fără mâncare. Fără apă.

RĂUL: Nu poţi face asta!

MARJORIE: Tocmai asta fac.

RĂUL: Chiar c-ar trebui să suni la poliţie.

MARJORIE: N-ai spus tu că n-am dovezi? C-o să-ţi dea drumul?

RĂUL: Nu. Marjorie, jur, vorbeam doar aşa. Cheamă poliţia!

MARJORIE: E prea târziu.

RĂUL: Doamne! Nu vreau să mor aşa! Te rog! Ce-o să faci cu trupul meu?

MARJORIE: O să-l îngrop!

RĂUL: Îl îngropi?

MARJORIE: Am făcut un cimitir lângă pădure. Pentru animalele care sunt omorâte pe autostradă. De data asta sap mai adânc.

RĂUL: Îţi baţi joc de mine.

MARJORIE: Am şi o lopată!

RĂUL: Nu te mai prosti! Am probleme cu inima! *(Pauză)* Soţia mea e în opt luni! Nu mă lasă s-o ating. Înnebunesc! Am nevoie de asta în fiecare zi! Am nevoie de ajutor. Jur pe Dumnezeu. Chiar vreau să mă îndrept!

MARJORIE: O să te îndrepţi într-o groapă!

RĂUL: N-ai tu coaie, pizdă!

MARJORIE: Să spui asta când o să fii în groapă şi prima lopată de pământ o să te plezbească peste faţă!

RĂUL: Când o să vină acasă, celelalte puicuţe o să te oprească!

MARJORIE: Crezi? Una o să m-ajute să sap groapa, iar cealaltă să te târăsc afară.

RĂUL: Nu poţi să faci asta!

MARJORIE: Vreau să te aud ţipând sub pământ cum am ţipat eu sub pernă! *(Iese după lopată)*

RĂUL: Doamne Dumnezeule!

MARJORIE: Iar când o să-ncerci să respiri, pământul o să-ţi umple gura şi nările!

RĂUL: Sfântă Fecioară, trimite-mi îngerul tău!

MARJORIE: O să te zbaţi după o gură de aer! Sub pământ! Împreună cu alte cranii şi oase de câine!

RĂUL: Adu poliţia! Vreau să le spun totul! Asta e! *(MARJORIE se face că pleacă trântind uşa)* Marjorie! Marjorie! Marjorie!... Sapă groapa! Chiar sapă groapa! *(Pauză)* Prea Sfantă Născătoare de Dumnezeu, fă o minune! Rupe lanţurile! *(Încearcă)* Rupe-le! *(Încearcă)* Ce se întâmplă? Trimite-mi un înger ca altă dată! Cum poţi să mă laşi să mor aşa? *(Pauză. Cântă)* Am găsit o alună/ Nu era bună. / Am mâncat-o oricum / Apoi am murit / Şi-am ajuns în rai... *(Pauză)* Ce-am făcut de data asta? Ce-am făcut? N-am făcut nimic! *(Pauză. Cântă)* Am spart statuia / Am dărâmat-o / Tocmai Fecioara s-a stricat. / Am auzit un zgomot / M-am încuiat în baie / Alături de păianjeni. *(Pauză)* Hei?! Ştiu că eşti acolo! Marjorie!... Cum poţi să stai acolo după câte s-au întâmplat între noi? Cum poţi să-mi faci una ca asta? *(Se zbate, se zvârcoleşte, cade şi rămâne nemişcat)*

MARJORIE: E prea strâns? Ai păţit ceva? *(Niciun răspuns. Îl împinge cu lopata. Nimic. MARJORIE se întinde să mai lărgească nodul. RĂUL o muşcă de mână. Ea ţipă, plânge, ridică vătraiul, dar venindu-i o idee mai bună, îl împinge şi **iese** furtunos în bucătărie)*

RĂUL: Am muşcat curva cea mare! Am muşcat curva cea mare! Am muşcat curva cea mare chiar acum! Era putredă! Putredă! Putredă! La ta, la, la, la!

*MARJORIE **intră** alergând cu tubul de plastic cu Clorox şi îl stropeşte.*

RĂUL *(în continuare)* Ard! Sunt tare! Sunt tare! Am să învăţ să spun adevărul! Tot adevărul şi numai adevărul! Jur! Maşina! Maşina! Sfântă Fecioara, dă să fie poliţia!

MARJORIE *(îl trage de nas)* Dacă mai scoţi un cuvânt te strivesc ca pe un gândac!

*MARJORIE se uită pe fereastră. O vede pe TERRY cu mâinile ocupate. Îi deschide uşa. **Intră** TERRY cu plasele pline de cumpărături.*

TERRY: Ce zi! *(**Iese** în bucătărie)* Tipul ăla, Dany, despre care ţi-am povestit. M-a oprit azi la tonomatul de pe hol şi mi-a spus că mă scoate azi la cină şi că nu acceptă un refuz, aşa că azi n-am cum să vă

ajut la zugrăvit. Aa şi, Margie, iubirea mea, scumpa mea, pot să iau rochia ta roşie, aia crăpată… *(Îl descoperă pe RĂUL)* E un om legat în…

MARJORIE: Nu te speria. A încercat să mă violeze.

TERRY: Sfântă Maria!

MARJORIE: Ne-a urmărit. Ştie totul despre noi, când lucrezi, când vii acasă, când vine Patricia acasă, ne ştie maşinile, totul.

TERRY: Cine e?

RĂUL: Te rog, ajută-mă! M-a rănit rău!

MARJORIE *(îl loveşte)* Ce ţi-am zis despre vorbit?

RĂUL: Să nu!

MARJORIE: Şi tu ce faci?

RĂUL: Vorbesc.

MARJORIE: Deci ce meriţi?

RĂUL: Ajută-mă!

MARJORIE: Ce meriţi?

RĂUL: Vătraiul! *(MARJORIE îl împunge, RĂULL ţipă)*

TERRY: Marjorie! Gata! S-a terminat! Chemăm poliţia şi va fi închis!

MARJORIE: Sub ce acuzaţie?

TERRY: Viol!

MARJORIE: N-a fost niciun viol.

TERRY: Încercare de viol.

MARJORIE: Dovedeşte! *(Pauză)* Nu poţi. Aşa c-o să-i dea drumul şi el o să se întoarcă după mine. Aşa că ori el ori eu. Eu sau el. Alege.

TERRY: Prefer să sun la poliţie.

MARJORIE: Sună!

TERRY: M-aş simţi mai în siguranţă.

MARJORIE: Atunci sună!

TERRY: Ce să le spun?

MARJORIE: Orice te face să te simţi în siguranţă.

TERRY: Telefonul e mort!

MARJORIE: Animalul l-a smuls din perete. Am avut noroc. Dacă nu aveam, ai fi venit acasă şi mi-ai fi găsit cadavrul…

TERRY: Nu vorbi aşa.

MARJORIE: Încerci să fugi. Te prinde de păr, te trânteşte şi te

sufocă!...

TERRY: Bine! Bine!

MARJORIE: Apoi se joacă cu tine. Te pune să-l implori pentru o gură de aer. Te pune să-i desfaci cureaua.

TERRY: Termină!

MARJORIE: Te pune să-l atingi pe gură, pe gât, între picioare...

TERRY: De ce-mi faci una ca asta?

MARJORIE: Ca să nu ţi se-ntâmple şi ţie. Dacă ţi s-ar fi întâmplat ţie, eu aş fi spus: Terry, spune-mi ce să fac.

TERRY: Spune-mi ce să fac?

MARJORIE: Fii alături de mine!

TERRY: Sunt. Ce pot să fac?

MARJORIE: Ajută-mă să-l fac să dispară.

TERRY: S-o aşteptăm pe Patricia.

MARJORIE: N-avem nevoie de ea. Doar de lopată.

TERRY: De lopată?

MARJORIE: Să săpam o groapă în grădină.

TERRY: O groapă?

MARJORIE: Şi cu asta basta!

TERRY: Dumnezeule!

MARJORIE: Ori el ori noi. Alege! Spune el şi îi dau drumul. Dar dacă vine după tine să nu dai vina pe mine. Hotărăşte-te! El ori noi. (*Pauză*) Decide! (*Pauză*) Hai, spune! El ori noi?

TERRY: Noi!

MARJORIE: Bine! Tu sapă groapa! De restul mă ocup eu!

TERRY: Nu vreau să văd, bine?

MARJORIE: Ce să vezi?

TERRY: Sângele!

MARJORIE: Ce sânge? îl tragem afară, îl aruncăm în groapă şi-l acoperim.

TERRY: Dumnezeule!

MARJORIE: Lumea e mai bună sau mai rea fără el?

TERRY: Nu vreau să-l ating.

MARJORIE: Bine, pot să-l trag şi singură afară. Tu doar sapă groapa. (*TERRY ia lopata*) Sapă între stratul cu flori şi roşii. Acolo

pământul e mai moale!

TERRY: Mai bine sapi tu.

MARJORIE: Atunci stai de pază.

TERRY: Mai bine stai tu de pază.

MARJORIE: Nu le pot face pe amândouă.

TERRY: Sapă tu!

MARJORIE: Păzeşte-l şi nu părăsi camera.

TERRY: Marjorie, hai să ne mai gândim puţin.

MARJORIE: Ce să ne mai gândim? E simplu. El sau noi. Alege! (*Pauză. TERRY se aşază. MARJORIE* ***iese*** *cu lopata)*

RĂUL: Pst! Pst!

TERRY: Taci, te rog.

RĂUL: A plecat?

TERRY: Da.

RĂUL: Hai puţin.

TERRY: Va trebui să taci.

RĂUL: Terry, am nevoie de ajutor. M-a stropit cu nişte chestii. Mă omoară ochii. Te rog, ajută-mă. Vorbesc serios.

TERRY: Taci.

RĂUL: Deci o ajuţi pe nebună să-mi facă felul?

TERRY: Ar fi bine să nu te prindă vorbind.

RĂUL: Terry, pentru Dumnezeu, mi s-a stricat camioneta şi am venit să sun la dispecerat înainte să se topească toată îngheţata. Voiam doar să dau un telefon.

TERRY: Te spun că vorbeşti.

RĂUL: Atunci fii părtaşă la crimă. Se numeşte complicitate. Asta înseamnă să stai ca o proastă şi să urmăreşti cum cineva săvârşeşte crima.

TERRY: Auzi, nu mă interesează ce spui.

RĂUL: Dar ce are de spus avocatul meu, te-ar interesa? E? Vei urca la bara în faţa celor 12 şi el o să spună: Povesteşte curţii ce ai făcut când nebuna săpa groapa, iar clientul meu, în chinuri cumplite, te implora să deschizi cuşca. Şi Terry spune: Nimic. Şi judecătorul va da sentinţa maximă. După gratii! Aşa că… ce zici, deschizi chestia asta sau nu? *(Pauză)* Bine, tâmpito! O s-o încurci! Ai auzit de avocatul meu,

domnul Palmieri?

TERRY: Da!

RĂUL: Cel mai bun, nu? *(Îi ia tăcerea ca pe o aprobare)* Pentru clientul lui, omul merge pe apă. De fiecare dată îl scoate basma curată. O s-ajungi la-nchisoare. Hai! Deschide, Terry! Nu vrei cazier, nu? (*Pauză)* Bine! Palmieri! Complicitate! Gratii! *(TERRY își toarnă un pahar cu vin. Când aude sunetul ăsta)* Pot să iau şi eu o înghiţitură? M-ar opri să mai ţip. *(Pauză)* Eşti terminată! Ţii partea nebunei! După gratii cu tine! Habar n-ai ce-i asta! De-aia eşti complice cu nebuna şi nu-mi dai şi mie o înghiţitură, ca să-i pot spune lui Palmieri s-o lase mai moale cu tipa aia, Terry, că e de treabă. *(Pauză)* Nici măcar atât? (*Pauză)* Acum ştiu cum s-a simţit Iisus. *(Pauză)* Ce-o să spui la spovedanie? Ee? Iartă-mă, părinte, căci am păcătuit! Am îngropat un om bun! Nu scapi aşa uşor, Terry! Ce crezi c-o să spună domn părinte? Spune de trei ori Tatăl nostru şi să nu mai faci aşa ceva niciodată? Da? Ce contează un nenorocit în minus! Eu te înțeleg. O faci pentru Marjorie. Buna ta prietenă, Marjorie!

TERRY: Nu vrei să taci?

RĂUL: Eşti legată de Marjorie? Prietene până la capăt, da? Tu împrumuţi de la ea rochia, ea împrumută de la tine iubitul. *(Pauză)* Pe Tony.

TERRY: Ce?!

RĂUL: Nimic.

TERRY: Nu, nu. Ce-ai spus?

RĂUL: Aha, deci vrei ceva de la mine, dar când ţi-am cerut o gură de vin mi-ai dat praf în ochi. Cară-te, cu băutura ta cu tot!

TERRY: Eşti un mincinos nenorocit!

RĂUL: Serios?

TERRY: Ce ţi-a spus?

RĂUL: N-ai decât să nu mă crezi. Doar sunt un mincinos. Du-te s-o crezi pe prietena ta de afară. Ea e de treaba. Ea îngroapă oameni.

TERRY: Ţi-a spus ea ceva?

RĂUL: Cui îi place să dea o veste proastă? *(Pauză)* Şi-o pune cu el.

TERRY: Da’ nici măcar nu mai stă în zonă!

RĂUL: New York. *(Pauză)* Fotograf. *(Pauză)* Se duce să-l vadă în fiecare miercuri. Tu o laşi la gară. *(Pauză)* Gândeşte-te la ce faci, Terry. Ea a fost violată? Are ea oase rupte? Am pişcat-o de fund, iar ea şi-a pierdut cumpătul şi uite ce mi-a făcut. M-a mutilat. Ai fost vreodată pişcată de fund? Bineînţeles! L-ai nenorocit respectivul? Normal că nu! mai gândeşte-te, păpuşă, gândeşte-te!

TERRY: Spune-mi tot ce ţi-a spus!

RĂUL: Da. Umezeşte-mi numai puţin buzele. Te rog.

TERRY: Bine.

RĂUL: Mersi. O să-ţi aprind o lumânare. Să-ţi dea Dumnezeu sănătate!… *(O apucă brusc de încheietura mâinii)* Dacă ţipi îţi muşc mâna de tot!

TERRY: Te rog, nu-mi face rău!

RĂUL: Nu-s eu genul ăla de om, păpuşă. Deschide! *(TERRY suflă din fluierul ei antiviol)* Tâmpito! Ţi-ai dat foc singură. O să te mănânce ăia de vie la pârnaie!

Intră *MARJORIE. RĂUL îi dă drumul lui TERRY.*

MARJORIE: Ce se întâmplă?

RĂUL: Marjorie! Îmi pare rău! Mi-a dat o gură de vin.

MARJORIE: De ce?

TERRY: Nu-i adevărat!

RĂUL: Atunci cum a ajuns paharul de vin aici? *(MARJORIE îl loveşte nervoasă cu lopata)*

TERRY: Eu plec!

MARJORIE: Ce ţi-a spus?

TERRY: Unde-mi sunt cheile?

MARJORIE: Groapa e pe jumătate săpată.

TERRY: Nu-mi pasă!

MARJORIE: Suntem la jumătatea drumului!

TERRY: Treaba ta!

MARJORIE: Mi-ai zis că m-ajuţi!

TERRY: Şi ce dac-am zis!

MARJORIE: De ce nu poţi să m-ajuţi?

TERRY: Nu ştiu ce s-a întâmplat aici şi nu-mi pasă. Eşti în viaţă. Aşa că ce contează? Scoate-l din casă şi gata!

Se aude o maşină. ***Intră*** *PATRICIA cu o servietă şi o cutie de prăjituri legată cu o sfoară.*

PATRICIA: Ce-i cu voi, fetelor? Uite, plăcinta cu brânză şi cireşe! Ce, a murit cineva? *(RĂUL scutură lanţul. Pauză. PATRICIA râde)* Care-i faza?... Hai că nu mă prind. Vă arde de glume. Ăsta cine e?

TERRY: A încercat să o violeze pe Marjorie.

PATRICIA: Dumnezeule. *(Pauză)* Acum eşti bine?

MARJORIE: Cred că da!

PATRICIA: Sigur?

MARJORIE: Da.

PATRICIA: Cum a ajuns aşa?

MARJORIE: L-am ajutat eu.

PATRICIA: Tu?

MARJORIE: Da.

PATRICIA: Singură?

MARJORIE: Da.

PATRICIA: Şi eşti în regulă?

MARJORIE: Da.

PATRICIA: Când s-a...?

MARJORIE: Acum o oră, două, nu ştiu.

PATRICIA: Ai sunat poliţia?

MARJORIE: Nu.

PATRICIA: De ce nu?

MARJORIE: Am să-i fac felul!

PATRICIA: Felul?

MARJORIE: Da.

RĂUL: N-o lăsa să mă mai tortureze!

MARJORIE: Taci dracu' din gură!

PATRICIA: Ce faci?

MARJORIE: Vreau să sufere cum am suferit şi eu!

RĂUL: Te rog, ajută-mă!

PATRICIA: Opreşte-te!

MARJORIE: Vreau să sufere ca mine!

PATRICIA: Se pare că ai reuşit! Acum trebuie să-l predăm.

MARJORIE: N-am nicio dovadă! O să-i dea drumul. O să se

întoarcă şi o să-mi ciopârţească faţa!

PATRICIA: Simplu fapt că se află în casa asta e o dovadă suficientă!

MARJORIE: Pe bune?

PATRICIA: Sigur. *(O dezarmează uşor)* o să ne ocupăm de toate. Relaxează-te. Întinde-te puţin. Acolo. Da. Uite şi o pernă…

MARJORIE: Nu!

PATRICIA: Totul e-n ordine. Terry, vrei să suni la…?

TERRY: Telefonul e mort.

PATRICIA: Oricum, adu poliţia!

TERRY: Şi ce să le spun?

PATRICIA: Spune-le să vină repede.

TERRY: Şi ce le spunem despre el?

PATRICIA: Spune-le să vină şi să-l ia!

TERRY: Dacă o să-l vadă aşa, Margie o să dea de belea.

MARJORIE: Ce fel de belea?

TERRY: Una mare!

RĂUL: Sechestrare de persoană, tortură, tentativă de omor…

MARJORIE: E adevărat?

PATRICIA: Ne luăm un avocat.

MARJORIE: Un avocat?

PATRICIA: Pentru protecţia ta.

TERRY: O să te termine!

PATRICIA: Terry, te rog.

TERRY: Mai bine ne luăm un avocat înainte să sunăm la poliţie.

PATRICIA: Dar nici nu-i nevoie de avocat. Statul acuză. Tu eşti doar un martor.

MARJORIE: Vreau un avocat.

PATRICIA: Bine. Caută în cartea de telefoane la P, Palmieri.

TERRY: Nu!…

PATRICIA: De ce?

TERRY: Ăsta-i avocatul lui!

PATRICIA: De unde ştii?

TERRY: Mi-a spus el.

MARJORIE: Ai vorbit cu el?

PATRICIA: Avem noi grijă de tot.

TERRY: Ar trebui să inventăm o poveste.

PATRICIA: Ce?

TERRY: O să spun că eram cu Marjorie când a intrat el peste noi.

PATRICIA: Ăsta-i sperjur!

MARJORIE: Ce-i aia?

PATRICIA: O minciună.

TERRY: Dacă se ajunge la cuvântul lui împotriva cuvântului ei, el câştigă!

PATRICIA: O să spunem adevărul. Hai, grăbeşte-te!

TERRY: Avocatul lui o să ceară dovezi şi o s-o ţină în arest până apar.

MARJORIE: Da?

PATRICIA: E doar o formalitate.

TERRY: Îţi iei periuţa de dinţi…

PATRICIA: Nu-ţi face griji în privinţa închisorii.

MARJORIE: Închisoare?

TERRY: Ascultă! Eu şi Marjorie ne uitam la televizor când a intrat animalul peste noi. A fost o luptă, noi l-am imobilizat, el a încercat să ne ţină piept, noi ne-am speriat c-o să scape, aşa că l-am legat cu lanţul şi am plecat să aducem poliţia.

MARJORIE: Poliţie. Acuzaţii. Aranjamente. Avocaţi. Bani. Timp. Judecător. Juriu. Dovezi. Cuvântul lui împotriva cuvântului meu. Avocatul apărării, un tip la patru ace, absolvent de Harvard, summa cum laude: Te-a violat clientul meu? Nu. Te-a atacat? Da. Cum? Cu o pernă. Te-ai împotrivit? Da. Dovezi? N-am! Martori? N-am! L-ai legat. L-ai bătut. L-ai sechestrat? Eu merg un an la zdup, în timp ce animalul scapă! Iar dacă supravieţuiesc la răcoare, după ce ies ce fac? Vin acasă şi mă baricadez? Încuietori, zăvoare, alarme! Şi-l aştept pe el! Şi-o să-l aud în orice scârţâială de lemn şi-n orice şoarece din perete. Şi-o să mă trezesc la 4 dimineaţa, văd ceva în întuneric la capul patului, două găuri negre în loc de ochi. Aprind lumina. Nu e nimeni acolo. De data asta. Ce fac? îl tot aştept? Sau mă mut la 3.000 de kilometri distanţă, îmi schimb numele, îmi scot telefonul de pe lista abonaţilor şi-mi iau câine. Nu vreau să simt gust de vomă de câte ori sună cineva la uşă, să

tresalt de câte ori mă atinge un bărbat! Vreau să-mi trăiesc viaţa. El n-o să mai părăsească casa asta!

PATRICIA *(pauză)* Marjorie, eşti în stare de şoc şi nu ştii ce spui. Mă duc la un telefon public să sun la poliţie şi totul o să fie în regulă!

MARJORIE: Nu-s în nicio stare de şoc şi tu nu pleci nicăieri. *(Le ia cheile de la maşină)*

PATRICIA: Cheile, te rog!

MARJORIE: Nu!

PATRICIA: Atunci o să mergem pe jos. *(MARJORIE scoate un ciocan din cutia cu unelte de lângă uşă)*

MARJORIE: Dacă plecaţi, animalul moare!

PATRICIA: Sper că nu vorbeşti serios!

RĂUL: Ba da! Vă rog, nu mă lăsaţi aici cu ea!

MARJORIE: De acum înainte îmi fac singură dreptate! *(Încuie uşa, PATRICIA şi TERRY se aşază)*

RĂUL: Sfantă Născătoare de Dumnezeu! *(MARJORIE baricadează uşa)*

PATRICIA: Hai să ne aşezăm şi să vorbim.

MARJORIE: M-am săturat de vorbe.

PATRICIA: Hai să mâncăm ceva.

MARJORIE: Mănâncă tu.

PATRICIA: Bine, deschid şi-un vin! *(PATRICIA **iese** în bucătărie)*

MARJORIE: Ce faci?!

PATRICIA: Am deschis fereastra.

MARJORIE: Închide-o!

PATRICIA: Bine.

MARJORIE: Încui-o!

PATRICIA: Bine. *(MARJORIE aleargă şi încuie toate ferestrele)*

RĂUL: Mulţumesc, Terry.

MARJORIE: Pentru ce?

TERRY: Nu ştiu!

MARJORIE: Ce i-ai spus?

RĂUL: Mulţumesc.

MARJORIE: Pentru ce?

RĂUL: Lui Terry.

MARJORIE: Pentru ce? *(Îl strânge de nas)*
RĂUL: Te rog, nu pot respira!
MARJORIE: Mulţumesc pentru ce?
RĂUL: Că mi-ai mai dat drumul la nas.
MARJORIE: Dobitocule!
TERRY: Patricia, m-am mişcat eu din scaunul ăsta?
MARJORIE: Stai departe de animal!
TERRY: Eu nici nu m-am apropiat de el.
MARJORIE: Stai deoparte, ai înţeles?
PATRICIA: Terry! Te rog!
MARJORIE: Gata!
PATRICIA: Să ne calmăm dracului o dată! Vă rog!
MARJORIE: Unde pleci?
TERRY: În camera mea.
MARJORIE: Stai aici!
TERRY: De ce?
MARJORIE: Că aşa zic eu. Stai jos. Acum. *(TERRY se aşază)*
RĂUL: Dumnezeu să te binecuvânteze, Terry.
MARJORIE: Taci!
PATRICIA: Bine, bine. Terry, faci tu te rog ceva de mâncare? Te rog! Mezeluri, brânză. Fă un platou şi adu şi nişte pâine.
TERRY: Să comandăm pizza.
PATRICIA: Terry! Te rog! *(TERRY **iese** în bucătărie)*
PATRICIA: Vin?
MARJORIE: Ştii că vinul mă adoarme. Sau chiar asta urmăreşti.
PATRICIA: Cafea?
MARJORIE: Nu.
PATRICIA: Altceva?
MARJORIE: Linişte. Mulţumesc. *(Pauză)*
PATRICIA *(o atinge pe MARJORIE care nu răspunde)* Tremuri.
MARJORIE: Mi-e cald. Trebuie să mă duc la baie.
PATRICIA: Păi, du-te. Vrei să vin cu tine?
MARJORIE: Tipul ăla cu care trebuia să te vezi ştie unde stai?
TERRY: Nu. Da. Cred că…
MARJORIE: Ştie sau nu?

TERRY: Da.

MARJORIE: Ar putea veni aici ca să vadă de ce i-ai tras clapa?

TERRY: De unde să știu?

MARJORIE: Da' tu ce crezi?

TERRY: Poate. Oricum, ar suna înainte.

MARJORIE: Dacă sună acum când telefonul e mort, ce aude?

TERRY: Tonul de ocupat.

PATRICIA: Nu aude nimic. Sun eu la deranjamente mâine.

MARJORIE: Mâine vă luaţi amândouă zi liberă.

TERRY: Asta-i bună!

PATRICIA: Marjorie, mâine e şedinţă cu tot personalul.

MARJORIE: Îmi pare rău.

TERRY: Mi-am folosit toate zilele libere. Încă una şi sunt concediată.

MARJORIE: Mănânci rahat!

PATRICIA: Las-o baltă!

TERRY: Da' las-o tu! Încă o zi şi mă dă afară. Şi-apoi n-am decât să fac ce faci tu. Să-mi pilesc unghiile şi să citesc reviste de scandal toată ziua.

PATRICIA: Terry.

TERRY: Patricia!

MARJORIE: Dacă tipul vine aici, stai în bucătărie până scap de el!

TERRY: Cum doreşte contesa! *(TERRY **iese** în bucătărie. Se-ntoarce cu mâncare, toarnă vin, îi dă un pahar lui MARJORIE, dar aceasta nu-l ia)*

TERRY: Vin? *(Pauză)* Şi ce-ai făcut ieri prin oraş?

PATRICIA: Bine, hai acum să mâncăm. Un sandvici?

TERRY: Cu friptură.

PATRICIA *(RĂUL geme)* Nu pot să mănânc cu el aici. *(Îşi aprinde o ţigară. În momentul în care se aude chibritul aprinzându-se)*

RĂUL: Te rog nu mă arde iar!

PATRICIA: Să te ard?

RĂUL: A, tu eşti cea drăguţă. Am crezut că e… ştii tu cine. Mi-a zis c-o să mă ardă de viu. A dat cu gaz pe mine.

MARJORIE: Era doar amoniac.

RĂUL: Şi mi-a aprins chibrituri în faţă!

TERRY: Nu cred. *(RĂUL aruncă cu o mână câteva chibrituri. PATRICIA le ridică)*

TERRY: Cum ai putut face aşa ceva?

MARJORIE: Nu mai vorbiţi cu animalul.

PATRICIA: De ce nu?

MARJORIE: Pentru că e al meu şi aşa zic eu! *(PATRICIA pune chibriturile pe masă, ia o farfurie cu mâncare şi se îndreaptă spre RĂUL)*

MARJORIE: Ce faci?

PATRICIA: Nu crezi că-i e foame.

RĂUL: Da. Îmi e! *(MARJORIE loveşte lângă el cu ciocanul)* Nu-mi e!

PATRICIA: Şi el e o fiinţă ca mine sau ca tine!

MARJORIE: Nu mă include pe mine în teoriile sociale luate din cărţi!

PATRICIA: Totuşi…

MARJORIE: Ia zi, cine-i de vină? Copilăria lui? Mediul? Strămoşii? Ce spune megapsihiatrul despre animalul ăsta nenorocit!

PATRICIA: Încă nu mi-e clar cine e animalul!

MARJORIE: Nu te pune cu animalele!

PATRICIA: N-o să moară nimeni în casa mea! *(PATRICIA şi TERRY se aşază. Pauză lungă)*

RĂUL: Mă scuzaţi…

MARJORIE: Taci animalule!

RĂUL: Pot să vorbesc cu Patricia?

MARJORIE: Nu ne mai spune pe nume ca şi cum ne-ai cunoaşte!

PATRICIA: Ce vrei?

RĂUL: Eu?

PATRICIA: Da. Cum te cheamă?

MARJORIE: NU! Dacă spui, îţi sparg capul, animalule!

PATRICIA: De ce să nu-şi spună numele?

MARJORIE: Dacă-l aud, îl nenorocesc!

PATRICIA: Bine. Ce voiai să-mi spui?

RĂUL: Îmi dai şi mie un pahar cu apă? Gâtul meu…

MARJORIE: Nu.

RĂUL: Mi-e rău!

PATRICIA: Ce fel de rău?

RĂUL: Rău, rău! Ameţesc. Mă doare capul. Îmi ard ochii tare. Mi-a dat cu spray din ăla în gură.

PATRICIA: De care?

RĂUL: Îmi vine să vomit. Nu vreau să fac mizerie.

PATRICIA *(citeşte instrucţiunile de pe spray)* „Periculos, chiar fatal dacă e înghiţit. Dacă e inhalat sau absorbit prin piele, chemaţi imediat medicul. Antidotul: atrofina".

RĂUL: Ce înseamnă asta?

PATRICIA: „Nu pulverizaţi spre faţă, evitaţi inhalarea, nu aplicaţi pe oameni, animale, vase sau obiecte casnice. Nu-l lăsaţi la îndemâna copiilor". Ce s-a întâmplat?

RĂUL: Nimic!

PATRICIA: De ce râzi?

RĂUL: Nu ştiu, simt că am absorbit ceva prin piele.

PATRICIA: Mă duc la farmacie să iau nişte atrofină.

MARJORIE: Nu!

PATRICIA: Soluţia asta poate fi fatală. *(Pune spray-ul pe masă, lângă chibrituri)*

MARJORIE: Nu.

PATRICIA: Şi ce-ai de gând?

MARJORIE: Nu ştiu.

PATRICIA: Mulţumesc pentru sinceritate!

MARJORIE: Mai las-o baltă cu ironiile astea superioare.

PATRICIA: Bine, bine, linişteşte-te!

MARJORIE: Nu vreau să mă liniştesc! Să păţeşti şi tu ce-am păţit eu şi n-ai decât să te linişteşti!

PATRICIA: Avem de a face cu un om rănit, iar cazul tău nu e credibil.

MARJORIE: De asta am un ciocan!

PATRICIA: Bine, ai un ciocan, să vorbim despre ciocan.

MARJORIE: Subiectul meu preferat. Ciocanul. O singură lovitură rezolvă mai multe decât orice judecător, juriu sau procuror. *(Sparge o*

farfurie pe masă)

PATRICIA: Bine. Ce vrei de la el?

MARJORIE: O confesiune.

PATRICIA: Bun.

MARJORIE: În faţa voastră.

PATRICIA: Excelent.

MARJORIE: Care să mă protejeze în faţa legii.

PATRICIA: Minunat!

MARJORIE: Tot ce s-a întâmplat azi, amănunt cu amănunt.

PATRICIA: Da. Asta ar fi ceva concret.

RĂUL: N-am făcut nimic.

PATRICIA: Asta e şansa ta de a te salva.

RĂUL: N-am făcut nimic!

PATRICIA: Îţi dă o şansă.

RĂUL: Ce şansă? Să fiu pus la zid pentru ceva ce n-am făcut? Mersi!

MARJORIE: Spune-le ce mi-ai făcut!

RĂUL: Uitaţi-vă la ea şi uitaţi-vă la mine. Cine a făcut ceva?

MARJORIE: Spune-le. Te rog.

RĂUL: Vreau să-mi sun avocatul. Ţara asta are o constituţie!

MARJORIE: Spune-le cum m-ai sufocat.

RĂUL: Ţara asta are legi şi nimeni nu e deasupra legii!

MARJORIE: M-ai pus să te ating!

TERRY: Patricia! Fă ceva!

MARJORIE: Spune-le. Te rog. Hai să terminăm odată!

RĂUL: Persoanele nevinovate n-au de ce se teme în ţara asta. (*MARJORIE dă cu ciocanul în mâna lui RĂUL. Acesta ţipă)*

MARJORIE: Dacă ai şti cum a fost sub perna aia.

PATRICIA: Spune. Vorbeşte-mi despre pernă!

MARJORIE: Să vorbesc? Mai bine-ţi arăt! *(Apasă o pernă pe faţa PATRICIEI)*

PATRICIA: Aaa!... Ia naibii chestia aia!

MARJORIE: Asta nu-i o chestie. E o pernă!

PATRICIA: O să iasă toate la iveală în instanţă!

TERRY: Sau îl păstrăm ca pe un animal de casă.

PATRICIA: Ţie-ţi arde de glume?!

MARJORIE: I-ai întrerupt analiza!

PATRICIA: Hai să ne putem ridicăm peste rahaturile astea personale.

MARJORIE: Chiar foarte personale. Sunt între mine şi el, aşa că nu te mai băga!

PATRICIA: Când o să fii mulţumită, când o să devii ca el?

MARJORIE: Ca el? Mă rog să fiu ca el! Fără minte, fără sentimente! Să lovesc, să tai, să-l fac bucăţi fără remuşcări! Nu te holba la mine! Iartă-mă că am supravieţuit. Poate era mai bine să vii acasă şi să-mi găseşti cadavrul. Iar pe animal aşteptându-te! Ce se întâmplă aici? Eu nu contez? Cu mine cum rămâne? Eu nu contez?

PATRICIA: Îmi pare rău. Dacă trebuie să ne luăm liber mâine, ne luăm.

RĂUL: Ard! Unu, doi, trei.

TERRY *(către MARJORIE)* Nu-mi iau liber mâine pentru că nu meriţi.

PATRICIA: Hai să vedem faptele. Avem aici un bărbat. E legat. E rănit. Ce înseamnă asta? Ce legi sunt încălcate? *(Pauză)* Să ne rezumăm la fapte. Ai vreo vânătaie?

MARJORIE: M-a muşcat.

PATRICIA: Se vede?

RĂUL: E adevărat, am muşcat-o pentru că mă sugruma cu o sârmă.

PATRICIA: Ai pus ceva pe ea?

MARJORIE: Peroxid.

PATRICIA: La picior ce ai?

MARJORIE: M-a înţepat o viespe.

PATRICIA: Vreau fapte! A avut loc o tentativă de viol. Dar n-o poţi dovedi. În schimb, tu l-ai torturat!

TERRY: O s-o bage la zdup.

PATRICIA: Taci, idioato!… Iartă-mă! Nu intră nimeni la zdup. Au pedepse cu suspendare, eliberări pe cauţiune. Nu ştiu ce să fac. Dar ştiu că vieţile voastre sunt unite acum. Dacă el cade, cazi şi tu. Dacă el scapă, scapi şi tu. Şi asta contează. Tu! Poţi folosi ciocanul sau poţi să

nu-l foloseşti. Ai de ales. Dar dacă el moare – şi el ar putea fi pe moarte chiar acum – nu mai ai de ales. Şi nici eu. Aşa că puţină pâine, care să-i mai absoarbă din otravă, ar putea fi o dovadă serioasă a omeniei tale. Şi tu ai nevoie de orice fel de dovezi.

MARJORIE: Dă-i!

PATRICIA: Mulţumesc.

RĂUL: Şi din partea mea. Îmi daţi şi o gură de vin?

MARJORIE: Nu!

RĂUL: Mulţumesc oricum.

MARJORIE: Dacă mai aud o dată vocea aia, îl rup în bucăţi.

PATRICIA: Ai auzit?

RĂUL: În bucăţi.

PATRICIA: Te rog să taci.

RĂUL: Cum zici tu, păpuşă.

PATRICIA: Am aici pâine pentru tine.

RĂUL: Am mâinile distruse. Poţi să mă hrăneşti tu, te rog.

TERRY: Nu te băga acolo!

PATRICIA: De ce nu? Ce poate să-mi facă?

TERRY: Mi-a zis că mă muşcă de mână.

PATRICIA: Marjorie, hai să desfacem…

MARJORIE: Nu!

PATRICIA: O s-avem grijă.

MARJORIE: Nu!

PATRICIA: Pâinea asta e pentru tine, nu pentru el.

MARJORIE: Nu!

PATRICIA: Dacă voi fi întrebată vreodată despre ce s-a întâmplat aici, nu ştiu ce-aş putea spune în favoarea ta.

TERRY: Dezleagă-l naibii odată. Nu vreau să fac închisoare pentru tine.

MARJORIE: Închisoare? Tu? Niciodată. Tu faci exact ce trebuie să facă fetiţele cuminţi. Nimic.

TERRY: Tu n-ai fost violată, aşa că nu-mi spune că se poate face ceva, că nu se poate. Eu am fost violată o dată şi numai eu am fost de vină, pentru că purtam o pereche de colanţi roz, cu un număr mai mici, pătaţi pe fund. Tatăl celei mai bune prietene s-a oferit să mă conducă

acasă, dar a luat-o pe o scurtătură printr-un cimitir şi s-a oprit în spatele unui mausoleu… *(Pauză)* Aşa că ce puteam să fac? Spune! Să distrug pe toată lumea? Pentru ce? Nu poţi să dai timpul înapoi. S-a terminat. Am supravieţuit. Şi oricum, ştiţi ce s-ar fi zis: că am căutat-o. Aşa că m-am culcat în noaptea aia şi mi-am imaginat că a fost doar un coşmar. Şi mi-am ţinut gura. Dar tu, tu nici măcar n-ai fost violată! Şi n-am de gând să-ţi fiu complice. *(Pauză)*

MARJORIE: Deschide lacătul.

PATRICIA: Mulţumesc. *(Pauză)* Care e combinaţia?

MARJORIE: Dreapta 31, stânga 40…

PATRICIA: Şi al treilea număr?

MARJORIE: Îl deschid eu. *(MARJORIE deschide lacătul, PATRICIA în secret unge pâinea cu unt, apoi îi dă să mănânce lui RĂUL. MARJORIE pune lanţul în jurul gâtului)*

RĂUL: Mulţumesc mult. Eşti o femeie minunată. Să-ţi dea Dumnezeu sănătate. Mmm. Bună pâinea. Mulţumesc c-ai uns-o cu unt.

MARJORIE: Ai uns-o cu unt?

PATRICIA: Puţin.

RĂUL: Cea mai bună pâine pe care am mâncat-o. De unde luaţi pâinea asta? Aş lua şi eu una pentru mama. E aşa de bună cu unt. N-ai cumva şi o bucată de carne la pâinea asta? Una care-a căzut pe jos. Sau una cu multă grăsime.

MARJORIE: Preferi caşcaval cu şuncă sau friptură?

RĂUL: Friptură, te rog, mulţumesc.

MARJORIE: Salată verde, roşii?

RĂUL: Fără salată.

MARJORIE: Muştar?

RĂUL: Aveţi maioneză? *(MARJORIE îl împinge de perete şi-l atinge uşor pe cap cu ciocanul. Pauză)*

MARJORIE: Cu cine dracu' crezi tu că te joci aici? *(Pauză. Îl scuipă în faţă. Pauză. Pleacă. PATRICIA îl hrăneşte pe RĂUL. Îi ridică marginea legăturii de la ochi)*

PATRICIA: Dumnezeule! Faţa lui…

RĂUL: Ce?

PATRICIA: E umflată. Îi curge sânge din nas. Amoniacul i-a ars

nasul pe dinăuntru.

RĂUL: Voi trei o să fiţi pozate din faţă şi din profil când ajungem la poliţie.

PATRICIA: Mă duc la farmacie să iau atrofină.

MARJORIE: Pentru binele meu, nu?

PATRICIA: De ce nu te uiţi şi tu sub legătură? Sau din cauza asta l-ai acoperit? Nu suporţi să vezi ce-ai făcut?

MARJORIE: O las pe Terry să plece.

TERRY: Unde să mă duc?

MARJORIE: La farmacia din Mall.

TERRY: Sunt lefteră.

PATRICIA: Eu mi-am cheltuit ultimii bani pe plăcinta cu brânză. N-ai tu nişte bani?

MARJORIE: Vrei să plătesc eu medicamentele animalului?

PATRICIA: Poţi să mă împrumuţi?

MARJORIE: De ce nu i-am zdrobit capul în primele două secunde?! Aş fi făcut şi curat până să veniţi voi acasă şi n-aş fi spus nimic. Of. Vorbe, vorbe, vorbe, vorbe. Fără telefoane, da?

TERRY: Bine.

MARJORIE: Dacă aduci poliţia, îl omor. Şi-o să pară ca şi cum tu ai fi făcut-o. Când îi văd că intră pe alee, prima lovitură îl lasă inconştient şi la a doua e mort. Două secunde. Doar de atâta e nevoie. *(Îi dă cheile şi banii)* Ai nevoie de şapte minute ca să ajungi acolo, cinci în magazin, şapte ca să te întorci, chiar dacă prinzi roşu la semafor. Îţi mai dau un minut. 7571… 20 de minute!

PATRICIA: Să nu mergi cu viteză. Ia atrofină şi ceva pentru arsuri.

TERRY: Astrofină?

PATRICIA: Atrofină. Îţi scriu.

MARJORIE: O secundă după 20 şi e mort. Şi-o să fie ca şi cum tu ai fi făcut-o! Tu. *(PATRICIA scrie pe o hârtie. I-o dă lui TERRY. MARJORIE i-o smulge din mână)*

PATRICIA: Tu n-ai încredere în nimeni?

MARJORIE: În mine.

TERRY: Leoaică tipică.

PATRICIA: Du-te!

RĂUL *(când TERRY deschide uşa)* Complicitate. *(TERRY face o pauză în uşă, apoi **iese**. MARJORIE închide uşa, fixează ceasul, se duce la fereastră. Pauză lungă)* Scuzaţi-mă. Pot să spun ceva? *(Tăcere, pe care el o ia drept aprobare)* Vreau să-ţi mulţumesc mult pentru pâine şi pentru banii de medicamente. A fost un gest frumos din partea ta. Mulţi oameni n-ar face aşa ceva. Sunt impresionat şi vreau să-ţi mulţumesc din tot sufletul pentru generozitate. Foarte drăguţ din partea ta. N-ai cumva nişte ţigări în plus? Sau una pe care ai fumat-o pe jumătate?

MARJORIE: Cu filtru şi mentolată. E-n regulă?

RĂUL: Mulţumesc mult.

MARJORIE: Întinde mâna şi ţi-o dau.

RĂUL: Nu, mersi. Face rău la plămâni.

Lumina scade şi se stinge.

SCENA 4

15 minute mai târziu. MARJORIE stă la fereastră şi se scarpină la înţepătură. PATRICIA strânge resturile, molozul.

PATRICIA: Te doare tare? *(MARJORIE dă din cap că nu. Pauză)* Vrei o cană de ceai? *(MARJORIE dă din cap că nu)*

MARJORIE: 17 minute!

PATRICIA: Ai scos acul? *(MARJORIE dă din cap că nu. Pauză)* Vrei să aduc penseta?

MARJORIE: Te rog. *(PATRICIA **iese**)*

RĂUL: Scuză-mă.

MARJORIE: Taci!

RĂUL: Pot să spun ceva?

MARJORIE: Nu.

RĂUL: Despre ace.

MARJORIE: Vrei să-ţi sting luminile?

RĂUL: Lasă.

MARJORIE *(pauză)* Ce?

RĂUL: Cu mine vorbeşti?

MARJORIE: Tu ce crezi?

RĂUL: Ce ştiu eu.

MARJORIE: Ce-i cu acele?

RĂUL: Nu ai niciun ac acolo.

MARJORIE: Cine zice?

RĂUL: Viespii nu lasă ace. O albină îşi lasă acul şi moare, dar o viespe trăieşte şi înţeapă mai departe.

MARJORIE: De unde ştii?

RĂUL: Ştiu ce ştiu. O viespe nu cântă, cum o pasăre nu înţeapă. O să ţi se spună Ciocan. Într-o noapte, lesbienele alea solide o să-ţi pună la încercare păsărica, o să te atace în costumul ăla ca de gândac, mirosind a pipi, o să-ţi spargă nasul, o să-ţi scuipi dinţii în w.c., dar când şefa spune să bagi capul la cutie, hop, Ciocan sare, îşi pune hainele de doliu şi-şi fumează tutunul uscat, pentru că eşti ca mine, faci tot ce e necesar ca să rămâi în viaţă. Şi să nu te miri când deţinutele o să facă pe surdele, că doar n-o să se implice într-o problemă internă atât de meschină. Aşa că ţineţi fundul aproape de perete, că de nu, odată apare un canibal şi-ţi bagă o şurubelniţă în spate şi nimeni n-o s-audă nimic cu duşurile alea care curg, iar sângele tău care se scurge o să-ţi amintească cum a fost odată într-o casă comodă, eu şi cu tine, la bine şi la greu, pentru totdeauna.

PATRICIA ***(intră)*** Uite.

MARJORIE: Nu e niciun ac.

PATRICIA: L-ai scos?

MARJORIE: Viespea nu-şi lasă acul.

RĂUL: Cel mai bine e s-o freci cu alcool.

PATRICIA: Nu avem alcool medicinal.

RĂUL: Whiskey sau vodcă de 100 de grade?

PATRICIA: Rom de 150.

RĂUL: Perfect. Lasă-mă să-l gust înainte, să mă asigur.

PATRICIA: Merge?

MARJORIE: Foarte bine, mersi.

RĂUL: Cu plăcere, oricând. Dacă nu putem să ne ajutăm, ce naiba, de ce mai trăim pe lumea asta.

PATRICIA: Matilda s-a întors acasă?

MARJORIE: Nu.

PATRICIA: Când ai văzut-o ultima oară?

MARJORIE: Nu-mi aduc aminte.

PATRICIA: Era în călduri?

MARJORIE: Nu ştiu.

PATRICIA: Cred c-ar trebui s-o castrăm. Nu-mi place când pleacă după motanul ăla roşcat. Pe drum am văzut o pată de sânge şi o blană în mijlocul drumului. Era un hârciog sau o veveriţă. Te superi dacă o castrăm?

MARJORIE: 20 de minute!

RĂUL: Poate s-a oprit pentru benzină.

MARJORIE: E o trădătoare.

RĂUL: Poate a intrat în trafic, maşină ei are nevoie de o reparaţie a valvei. Fac pariu c-a rămas în pană.

PATRICIA: O să mă asigur că vei fi băgat la răcoare.

RĂUL: Hai aici, târâtură, să te muşc de beregată! *(MARJORIE îl ia pe RĂUL de nas şi ridică ciocanul)*

RĂUL: Sfântă Maria, arde-o pe nebună! *(PATRICIA ia ciocanul. Cele două se luptă. PATRICIA e rănită)*

MARJORIE: Îmi pare rău!

PATRICIA: Nu mă atinge! *(Se aude maşina lui TERRY)*

RĂUL: Sunt salvat! Binecuvântată eşti tu printre femei! (*MARJORIE deschide uşa.* ***Intră*** *Terry cu o pungă albă de la farmacie)*

MARJORIE: Ai întârziat, tâmpito!

TERRY: L-ai omorât? Pentru două minute? *(Îl descoperă pe RĂUL)* O!

PATRICIA: Unde-i atrofina?

TERRY: Nu mi-a dat.

PATRICIA: De ce?

TERRY: E nevoie de-o reţetă, de semnătura unui doctor.

MARJORIE: Te-a întrebat ceva?

TERRY: De ce am nevoie de ea.

MARJORIE: Şi ce i-ai răspuns?

TERRY: E o urgenţă.

MARJORIE: Te-a crezut?

TERRY: De unde să ştiu.

MARJORIE: Tu ce crezi?

TERRY: Nu ştiu!

PATRICIA: Ţi-a sugerat vreun înlocuitor?

TERRY: Nu mi-ai zis să cer aşa ceva.

PATRICIA: Trebuia să te gândeşti singură.

TERRY: Le-am spus că stăm la o fermă şi avem o grămadă de probleme cu viespii.

MARJORIE: De ce le-ai spus unde stăm?

PATRICIA: Şi-acum, ce facem fără antidot?

TERRY: Mi-au spus să chemăm un doctor sau să mergem la urgenţă.

MARJORIE: De ce ai stat atât de mult?

TERRY: M-am întâlnit cu Sally în parcare. Divorţează.

MARJORIE: Ai vorbit cu ea?

TERRY: S-a ţinut de mine.

RĂUL: Ai vorbit într-o parcare! Curvă proastă! Asta urma să mă omoare cu ciocanul şi ţie îţi ardea de palavre?

PATRICIA: Asta nu-i pentru arsuri, e pentru tăieturi.

TERRY: E tot ce aveau.

PATRICIA: Nu se poate.

TERRY: Atunci du-te tu şi ia. M-am săturat să tot…

PATRICIA: Şi un cretin ar fi luat un alt antidot în loc.

TERRY: Atunci trimite un cretin data viitoare. Iar dacă nu găseşti unul, tu o să te descurci de minune.

PATRICIA: Îl dau cu asta, chiar dacă are sau nu efect.

MARJORIE: Douăzeci de dolari şi 50 de cenţi, mai exact.

RĂUL: Lăsaţi-mă să cotizez. Mi le plătesc eu.

PATRICIA: Taci! Pot să-i dau jos legătura până-i aplic medicamentul?

MARJORIE: Nu vrei să-l şi fuţi? Poate l-ar face să se simtă mai bine!

TERRY: Amândouă mă faceţi să vomit! *(PATRICIA îl aşază pe RĂUL cu greu)*

RĂUL: Mulţumesc.

PATRICIA: Da' taci naibii din gură! *(Cu delicateţe, PATRICIA îi dă legătura de la ochi la o parte. TERRY icneşte speriată când îi vede faţa*

însângerată)

RĂUL: Terry? De ce-ai făcut aşa? Sunt urât?

PATRICIA: Nu.

RĂUL: Mincinoaso. Sunt un monstru.

PATRICIA: Deschide ochii.

RĂUL: Mi-e frică.

PATRICIA: Deschide-i!

RĂUL: Sunt deschişi?

PATRICIA: Da.

RĂUL: Nu văd! Nu văd nimic! Doamne!

PATRICIA: Îmi pare rău!

RĂUL: Du-te şi spune-le copiilor mei că-ţi pare rău.

PATRICIA: Pot să fac ceva?

RĂUL: Dă-mi o coroană de spini şi omoară-mă de tot.

PATRICIA: De ce n-ai avea onoarea! *(Ridică ciocanul şi îl dă lui MARJORIE)* Termină ce ai început!

RĂUL: Ce se-ntâmplă aici? Patricia? Şarpe, trădătoare ce eşti! Mă rog pentru un înger şi ce-mi trimite Dumnezeu? O trădătoare nenorocită! Să te ia dracu' cu tot neamul tău! O să ardeţi toate trei. Unu, doi, trei, arzi!

PATRICIA: Cum să calmez durerea?

RĂUL: Dă-mi înapoi ochii!

PATRICIA: Cum te cheamă?

RĂUL: Mike.

PATRICIA: Mike şi mai cum?

RĂUL: Mentiras.

MARJORIE: Câte femei ai violat şi ai omorât?

PATRICIA: Nu mai trebuie să răspunzi.

MARJORIE: Spune-le de echipa de la drumuri.

RĂUL: Ce?

MARJORIE: Când eram pe bicicletă! Spune-le de ce-ai venit!

RĂUL: Ca să dau un telefon. *(MARJORIE îl plesneşte peste rănile deschise. Lui RĂUL îi vine să ţipe, dar se abţine)*

MARJORIE: Scuze!

RĂUL: Mi-a spus că pot să intru să dau un telefon şi umbla

pe-aici cu halatul descheiat, halatul roşu, fără prea multe dedesubt.

MARJORIE: De ce vă uitaţi aşa la mine?

PATRICIA: Nu mă uit în vreun fel anume.

RĂUL: Eu dau telefon şi ea pozează în femeia drăguţă şi cumsecade. M-a excitat, recunosc, sunt şi eu om. Aşa m-a făcut Dumnezeu. Se întâmplă ceva în interior. Un bum! Şi când am încercat să plec, a luat-o razna şi mi-a dat cu spray în faţă, a smuls firul de la telefon şi a ţipat: Viol! Viol!

MARJORIE: Dumnezeule! îl credeţi?

RĂUL: Să mă trăsnească Dumnezeu dacă mint! Hai! Acum spune-le despre groapă, Marjorie! Spune-le despre mormânt. Mormântul meu!

PATRICIA: Ce mormânt?

RĂUL: A, acum nu mai vorbeşte! Terry vine acasă şi hotărăsc împreună să sape un mormânt în grădină, în care să mă îngoape.

PATRICIA: E adevărat?

RĂUL: Între flori şi roşii! Cu hârciogul şi cu câinele. Un mormânt!

PATRICIA: Nu poate fi adevărat!

RĂUL: Nu mă crezi? Lasă că vorbeşte groapa!

PATRICIA: Groapa e afară?

TERRY: Întreab-o pe ea!

PATRICIA: Te-ntreb pe tine. Pe cea care voia să inventeze o poveste!

TERRY: N-am săpat-o eu!

RĂUL: Vezi! Vezi! Mă îngropau de viu, nebuna şi cu Terry!

TERRY: Eu n-am făcut decât să-l păzesc. Marjorie a zis c-o să-l care afară şi o să-l îngroape singură.

PATRICIA: Ţi-a ajuns justiţia pe ziua de azi? Doi ochi îţi ajung? Ai ars un om de viu? E suficient de sălbatic pentru tine?

MARJORIE: Nu la fel de sălbatic ca un rebut uman încercând să-ţi desfacă picioarele.

RĂUL: Bla, bla, bla! De ce să fac aşa ceva? Pentru o bucată de fund? Am ce-mi trebuie acasă.

MARJORIE: Parcă nevastă-ta e însărcinată şi nu te lasă s-o

atingi!

RĂUL: Nu vorbi tu despre soţia mea bolnavă, nu tu, care ai un tată bolnav în spital.

MARJORIE: Ne-a furat corespondenţa.

RĂUL: Mai întâi sunt un criminal. Apoi un violator. Acum sunt un hoţ! Ce mai urmează?

MARJORIE: Nu vezi ce încearcă să facă?

PATRICIA: Lasă-l în pace. Nu vezi că suferă?

RĂUL: Să nu spui nimic rău despre Marjorie. Suntem cu toţii oameni. Mai facem uneori lucruri pe care nu vrem să le facem. Eu o iert pentru toate. Tot ce-am vrut a fost o vorbă bună, ca să uit de necazuri. Tot ce voia ea era să uite de nu ştiu ce tip din New York. Tony.

MARJORIE: Tony mi-a scris o scrisoare şi animalul ăsta mi-a furat-o.

TERRY: Ţi-a scris?

MARJORIE: Nu i-am răspuns niciodată.

TERRY: De ce nu mi-ai spus?

MARJORIE: N-am vrut să te fac să suferi.

TERRY: De asta a venit aici când ştia că eu sunt la lucru?

MARJORIE: Terry, te rog, crede-mă.

TERRY: De asta ţi-ai pus halatul de baie când am venit cu el aici?

MARJORIE: Probabil că mă pregăteam să mă culc.

TERRY: Tu eşti întotdeauna gata să te culci!

PATRICIA: Chiar că te îmbraci sumar, ştii.

TERRY: De câte ori vin cu un tip trebuie să strig înainte să-l bag în casă, să văd dacă eşti îmbrăcată decent.

PATRICIA: Mergi prin casă ca pe plajă. Intră un bărbat, imediat eşti ca un fluturaş. Nu eşti fericită până când nu vezi toţi bărbaţii din încăpere cum tânjesc după tine. Şi lui i-au curs balele. Iar acum vrei să-i faci felul. De ce să plătească el pentru toate ciupiturile şi fluierăturile? Schimbi bărbaţii ca pe şerveţele şi-apoi te plângi de pornirile pe care le provoci! Omul e orb. Uite ce-ai făcut din tine, din el, din noi! Poţi să-l priveşti în ochii ăştia morţi? Ia să vedem ce altceva i-ai mai făcut?

PATRICIA îi deschide jacheta lui RĂUL. Agăţat de un suport de

piele, stă un cuţit de vânătoare într-o teacă. MARJORIE se grăbeşte să ajungă la el, scoate cuţitul din teacă şi pune lama pe umărul lui RĂUL.

RĂUL: Îl folosesc la serviciu. *(Pauză)* Desfac cutii într-un depozit.

MARJORIE: Tai cutii?

RĂUL: Da.

MARJORIE: Parcă spuneai că n-ai de lucru.

RĂUL: Păi… nu aveam până să mă angajez.

MARJORIE: Taie bine?

RĂUL: Destul de bine.

MARJORIE: Sigur, doar e atât de ascuţit.

RĂUL: Patricia?!

MARJORIE: Şi tare.

RĂUL: Patricia?! Eşti aici?

MARJORIE: Genul de cuţit folosit la tăierea unei căprioare. Tu urmezi.

RĂUL: Te rog.

MARJORIE: Zâmbeşte. Mai frumos. Nu-ţi strânge buzele.

RĂUL: Te rog.

MARJORIE: Ce s-a-ntâmplat?

RĂUL: Opriţi-o!

MARJORIE: Ştii de ce ai tu nevoie? De nişte retuşuri, aici şi aici. Spune, vreau!

RĂUL: Sfantă Fecioară! Te rog!

MARJORIE: Strici totul! Spune!

RĂUL: Vreau!

MARJORIE: Ce?

RĂUL: Vreau!

MARJORIE: Vrei ce?

RĂUL: Te rog!

MARJORIE: Ce vrei, spune?

RĂUL: Cuţitul!

MARJORIE: Unde voiai să te ating? Am uitat!

RĂUL: Niciunde!

MARJORIE: Adu-mi aminte!

RĂUL: Nicăieri!
MARJORIE: Aici?
RĂUL: Niciunde!
MARJORIE: Sau aici?
RĂUL: Nicăieri!
MARJORIE: A! Mi-am amintit!
RĂUL: Te implor!
MARJORIE: Acolo jos! *(Pune lama în pantalonii lui RĂUL şi-l ridică cu ea la câţiva centimetri de scaun. Pauză)* Spune-mi că-ţi place! Spune!
RĂUL: Îmi place!
MARJORIE: Spune-o frumos!
RĂUL: Îmi place!
MARJORIE: Spune-o dulce!
RĂUL: Îmi place!
MARJORIE: Mai dulce!
RĂUL: Îmi place!
MARJORIE: O spui aşa de frumos, încă o dată!
RĂUL: Îmi place!
MARJORIE: Acum spune-mi să ţi le tai!
RĂUL: Nu!
MARJORIE: E ultima ta şansă!
RĂUL: Nu mă poţi obliga să spun asta!
MARJORIE: O s-o spui şi-o s-o spui dulce şi frumos, că dacă nu ţi le tai şi ţi le bag în gură, gândac împuţit ce eşti!
RĂUL: Aaa! Dumnezeule! Am furat scrisorile! Aaa! Am urmărit casa! Am venit aici ca să vă fut pe toate!
MARJORIE: Pe cine?
RĂUL: Pe tine, pe Terry şi pe Patricia! La fel ca pe Paula Vişnevski şi Linda Martínez, Debbie Parks şi una pe care am uitat-o. Ţipau! Le-am implorat să nu ţipe! Urăsc când ţipă! *(MARJORIE îi dă cu mâna la gât. RĂUL crezând că e tăiat se zbate pe podea)* Sfantă Fecioară! *(Îşi dă seama că nu e tăiat)* Mulţumesc. *(Pauză)* De câte ori o fac se scrie în ziare! Şi când mă trezesc dimineaţa, soţia mea vorbeşte cu maică-sa despre asta, iar eu le întreb: ce s-a întâmplat? Şi ele-mi zic

că violatorul a mai prins o fată azi-noapte şi-mi arată articolul din ziar şi poza unui amărât care a fost văzut fugind de la locul faptei, dar care nu seamănă deloc cu mine! apoi soţia mea îmi zice să repar uşa din spate, că nu vrea să intre vreun violator peste ea! Iar eu îi zic să nu-şi facă griji, că pe ea n-o vrea. Şi ea se oftică. Iar eu repar bine, bine uşa, ca să nu poată intra nimeni!

MARJORIE sare peste el şi-l încalecă. Îi pune cuţitul la gât.

MARJORIE Să te omor?

RĂUL Iartă-mă.

MARJORIE Mai zi o dată!

RĂUL Iartă-mă!

MARJORIE Mai tare!

RĂUL Iartă-mă!

MARJORIE Tatăl nostru care eşti în ceruri!…

RĂUL Ce?!

MARJORIE Tatăl nostru care eşti în ceruri. Spune!

RĂUL Tatăl nostru care eşti în ceruri.

MARJORIE Sfinţească-se numele tău!

RĂUL Sfinţească-se numele tău.

MARJORIE Vină împărăţia ta.

RĂUL Vină împărăţia ta.

MARJORIE Mai tare. Facă-se voia ta, precum în cer aşa şi pe pământ.

RĂUL Facă-se voia ta, precum în cer aşa şi pe pământ. *(Plânge)*

MARJORIE Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi.

RĂUL *(plângând)* Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi.

MARJORIE *(plânge)* Şi ne iartă nouă greşelile noastre.

RĂUL *(printre sughiţuri de plâns)* Şi ne iartă nouă greşelile noastre.

MARJORIE *(lasă jos cuţitul, plânge)* Şi ne izbăveşte de cel rău. *(Cade lângă RĂUL, întinsă pe jos)*

RĂUL *(plângând, aproape fără suflu)* Şi ne izbăveşte de cel rău. *(Plânge, apoi se linişteşte. Pauză)* Să le spui să mă încuie într-o cameră.

Da' fără iale, că la astea mă pricep, le pot deschide! O cameră unde nu mai e nimeni. Şi dacă se poate să am şi un radio mic la care să ascult meciurile. Să nu fie linişte. Urăsc liniştea! Cu întunericul mă mai descurc, dar să nu fie linişte! *(Pauză lungă)*

MARJORIE *(se ridică de jos)* Cred c-ar trebui să te duci… după ajutor.

PATRICIA: Bine.

MARJORIE: Ţine-i de urât Patriciei!

TERRY: N-o să-ţi fie frică?

MARJORIE: Nu!

PATRICIA: Ce să le spunem?

MARJORIE: Spune-le că e un bărbat rănit!

PATRICIA: Bine!

MARJORIE: Că un bărbat are nevoie de ajutor!

PATRICIA: Bine!

RĂUL: Marjorie?

MARJORIE: Da.

RĂUL: Pot să-ţi spun pe nume?

MARJORIE: Da.

RĂUL: Îţi mai cer o favoare?

MARJORIE: Da?

RĂUL: Să nu-şi pună sirena.

MARJORIE: Spune-le, fără sirenă!

RĂUL: Şi fără lumină roşie.

PATRICIA: Bine.

RĂUL: Mulţumesc mult. *(PATRICIA şi TERRY **ies**. La auzul uşii închise)* Hei, tu?

MARJORIE: Da?

RĂUL: Nu mă lăsa singur!

MARJORIE: Sunt aici!

RĂUL: Mersi. Vin?

MARJORIE: Da.

RĂUL: Nu-i lăsa să mă bată!

MARJORIE: Nu.

RĂUL: Mersi mult. Hei, tu!

MARJORIE: Da?
RĂUL: Marjorie!
MARJORIE: Da!
RĂUL: Pot să aştept pe fotoliu?
MARJORIE: Dacă vrei…
RĂUL: Mulţumesc. *(În genunchi)* Arată-mi. *(MARJORIE îl conduce până la fotoliu. RĂUL se târăşte pe fotoliu. Lumina scade încet)* Mulţumesc. Mulţumesc mult. *(Se clatină uşor. Aproape imperceptibil începe să cânte. MARJORIE plânge)*
Am găsit o alună
Am găsit o alună
Tocmai am găsit o alună
Abia acum am găsit o alună
Am găsit o alună chiar acum.
Am desfăcut-o
Am desfăcut-o
Chiar acum am desfăcut-o…
Luminile se sting de tot.
FINAL